

Det er antagelig tilstrækkeligt i denne forbindelse at nævne, at han trods det, at han var nyt medlem, blev valgt af sit parti til at repræsentere det i forfatningskommissionen.

I øvrigt måtte han, som det ofte er tilfældet med de mindre partiers repræsentanter, spænde over en række vidt forskellige lovgivningsarbejder.

Under udøvelsen af denne gerning blev hans omfattende viden et uundværligt aktiv.

Da Helge Madsen på ny blev folketingsmand i 1957, følte det som noget næsten selvfølgelig, at han under de nye vilkår blev retsforbundets gruppeformand, og at han overtog de mange funktioner, der fulgte med denne krævende post. Han måtte således også gå ind i folketingets præsidium og fik dér lejlighed til at understrege, at han havde den dybeste respekt for de krav, der må stilles til dem, der øver en gerning på tinge.

Helge Madsen var en god arbejdsfælle, der både ønskede og forstod at tage et vidtgående hensyn til alle sider, og mange af tingets medlemmer vil savne ham i det daglige arbejde.

Hårdest må savnet dog blive i hans parti, hvor hans bortgang vil efterlade en gerning, der stiller meget vidtgående krav.

I folketingets historie har han skabt sig et smukt minde, og vi vil ære dette minde. (F. 1958-59, 7/10 sp. 21).
